

Wielu wierzy, że Bóg czasami uzdrowia chorych, ale nie mają oni osobistego poznania Jezusa jako zamieszkującego ich, zawsze obecnego lekarza. Nie wiedzą nic o wielu faktach, które dowodzą, iż fizyczne zdrowie jest częścią zbawienia każdego człowieka. Wiedzą oni, że inni są uzdrawiani, ale kwestionują czy uzdrowienie jest wolą Bożą dla nich. Czekają na szczególne objawienie woli Bożej odnośnie ich przypadku. W międzyczasie robią wszystko co leży w mocy ludzkich umiejętności aby wydobrzeć przy pomocy naturalnych środków bez względu na to czy myślą, że wolą Bożą dla nich jest aby byli uzdrowieni czy też nie.

Jeżeli wola Bożą dla ciebie nie jest zdrowie, złą rzeczą byłoby szukać wyzdrowienia poprzez naturalne środki. Jeżeli wola Bożą dla ciebie jest zdrowie, to jest to po prostu logiczne, że najlepiej jest wyzdrowieć dzięki Bożym nadprzyrodzonym środkom. Biblia objawia wolę Boga odnośnie uzdrowienia ciała równie jasno, jak objawia ona wolę Boga odnośnie odrodzenia ducha. Bóg nie potrzebuje dawać żadnego szczególnego objawienia swej woli, kiedy już przedstawił wyraźnie swą objawioną wolę w Słowie (tzn. kiedy definitywnie obiecał uczynić jakąś rzecz).

Boże obietnice uzdrowienia są objawieniem tego, że Jego wolą jest uzdrowienie. Tak samo jak Jego obietnice zbawienia objawiają, że Jego wolą jest zbawienie. Przestudiowanie Pism przez nieuprzedzoną osobę wykaże jasno, że Bóg jest zarówno zbawicielem jak i uzdrowicielem swojego ludu; że Jego wolą zawsze jest zbawić i uzdrowić wszystkich tych, którzy chcą Mu służyć. Na poparcie tego zwracam waszą uwagę na następujących sto faktów:

1. Bóg jest niczym bardziej naturalnym niż powietrze. Bóg uczynił wszystkie rzeczy bardzo dozwolonymi (1 Mojż. 1,31). Dlatego też nie powinniśmy szukać środka przeciw grzechowi lub chorobie w czymś bardziej naturalnej, ale u Boga, który stworzył nas szczęśliwymi, silnymi, zdrowymi i będącymi w społeczności z Nim.

2. Zarówno grzech jak i choroba przyszły na świat poprzez upadek rodzaju ludzkiego. Dlatego też musimy szukać uzdrowienia z obu w Jezusie, Zbawicielu.

3. Kiedy Bóg powołał swe dzieci z Egiptu ustanowił On z nimi przymierze dotyczące uzdrowienia (2 Mojż. 15,26 i 2 Mojż. 23,25). W różnych okresach ich dziejów znajdujemy ich chorych i dotkniętych zarazą, zwracających się do Boga w skrusze i wyznaniu win i zawsze, kiedy ich grzechy były odpuszczone, zostawali uzdrawiani ze swoich chorób.

4. Bóg uzdrawiał ukąszonych przez jadowite węże, kiedy kierowali oni swój wzrok na miedzianego węża na drzewie - symbol Golgoty (4 Mojż. 21,8 i J. 3,14-15). Jeśli każdy, kto zwrócił swój wzrok na miedzianego węża został uzdrowiony wtedy, to logiczne jest, że każdy kto zwraca się do Jezusa, może być uzdrowiony dzisiaj.

5. Jezus powiedział: „I jak Mojżesz wywyższył węża

na pustyni, tak (w tym samym celu) musi być wywyższony Syn Człowieczy” (J. 3,14 i 4 Mojż. 21,4-9).

6. Lud zgrzeszył przeciwko Bogu wtedy; ludzkość grzeszy przeciwko Bogu dzisiaj.

7. Wtedy ukąszenie jadowitego węża kończyło się śmiercią. I dzisiaj - zapłatą za grzech jest śmierć (Rzym. 6,23).

8. Wtedy ludzie wołali do Boga, a On usłyszał ich wołanie i dał źródło ocalenia - wywyższonego węża. Ci, którzy wołają do Boga dzisiaj odkrywają, że Bóg usłyszał ich wołanie i dał im źródło ocalenia - wywyższonego Chrystusa.

9. Wtedy ocalenie było dla każdego ukąszonego. ocalenie jest dla każdego kto wierzy - dzisiaj.

10. W swoim ocaleniu Izraelici otrzymali zarówno przebaczenie grzechów jak i uzdrowienie dla swoich ciał. Dzisiaj w Chrystusie otrzymujemy zarówno przebaczenie grzechów jak i uzdrowienie dla naszych chorych ciał.

11. Nie było żadnych wyjątków wtedy, ich źródło ocalenia było dla każdego ukąszonego. Nie ma żadnych wyjątków dzisiaj; nasze źródło ocalenia jest dla każdego kto wierzy.

12. Wtedy Bóg przykazał, aby każdy indywidualnie patrzył na źródło ocalenia. Bóg przykazuje aby każdy indywidualnie wierzył w Chrystusa dzisiaj.

13. Wtedy oni nie musieli błagać ani składać ofiary Bogu. Był tylko jeden warunek: patrzeć. My nie musimy błagać ani składać ofiary Chrystusowi dzisiaj. Jest tylko jeden warunek: wierzyć.
14. Oni nie musieli wtedy uciekać się do Mojżesza ale raczej do źródła ocalenia. My dzisiaj, także nie musimy uciekać się do kaznodziejów, ale do Chrystusa.
15. Oni nie mieli wtedy zwracać uwagi na symptomy swych ukąszeń, ale raczej na źródło ocalenia. Dzisiaj nie mamy zwracać uwagi na symptomy naszych grzechów czy chorób, ale na nasze źródło ocalenia, Chrystusa.
16. Każdy ukąszony, który spojrzy na niego będzie żył, brzmiała obietnica dla wszystkich wtedy, bez wyjątku. Każdy, kto weń wierzy nie zginie, ale ma życie wieczne (J. 3.16), brzmiała obietnica dla wszystkich dzisiaj, bez wyjątku.
17. Skoro ich przekleństwo zostało usunięte poprzez wywyższenie symbolu Chrystusa, nasze przekleństwo bez wątpienia zostało usunięte poprzez to, iż sam Chrystus został wywyższony.
18. Symbol Chrystusa nie mógł dla tych Izraelitów znaczyć więcej, niż Chrystus znaczy dla nas dzisiaj. Z całą pewnością nie mogli oni jedynie poprzez symbol Chrystusa otrzymać takich błogosławieństw, jakie my możemy otrzymać dzisiaj poprzez samego Chrystusa.
19. W Psalmie 91 Bóg obiecuje ochronę dla naszego ciała tak samo jak dla ducha, jeśli będziemy przebywać w Jego cieniu. W Nowym Testamencie Jan modli się o to, aby ci się we wszystkim dobrze powiodło i abyś był zdrów tak, jak dobrze się ma dusza twoja (3 Jana 2). Obydwa fragmenty Pisma pokazują, że Bożą wolą jest abyśmy byli zdrowi w ciele tak, jak jesteśmy zdrowi w duchu. Nigdy nie jest wolą Bożą, aby nasz duch był chory. Nigdy nie jest wolą Bożą, aby nasze ciało było chore.
20. Asa umarł, ponieważ nie zwracał się do Pana, ale do lekarzy (2 Kronik 16.12), podczas gdy Hiskiasz nie umarł, gdyż nie zwracał się do lekarzy, ale do Pana (Iz. 38, 1-5). Morałem nie jest to, iż lekarze są zli, ale że musimy wiedzieć, iż źródło naszego zdrowia jest w Panu Bogu.
21. Usunięcie naszych chorób zawarte jest w dziele odkupienia Chrystusa razem z usunięciem naszych grzechów (Iz. 53, 4-5). Wyraz „nosił” sugeruje zastępstwo (cierpienie za kogoś) a nie współczucie (cierpienie wraz z kimś). Jeśli Chrystus nosił nasze choroby, dlaczego mielibyśmy my je nosić?
22. Chrystus wypełnił słowa Izajasza. Uzdrawiał wszystkich, którzy się źle mieli (Mt. 8, 16-17).
23. Choroba objawiona jest jako pochodząca bezpośrednio od szatana: I odszedł szatan... i dotknął Joba złośliwymi wyzodami od stóp aż do głowy (Job 2.7). Job zachował niewzruszoną wiarę, gdy wołał do Boga o wybawienie i został uzdrowiony (Job 42.10,12).
24. Chrystus powiedział, że cierpiąca, pochylona kobieta była związana przez szatana i należało rozwiązać ją z tych pęt. Położył na nią ręce i została uzdrowiona (Lk. 13.11-13,16).
25. Demon był przyczyną tego, że opętany mężczyzna był ślepy i niemy. Kiedy demon został wypędzony, ślepy odzyskał wzrok i mowę (Mt. 12.22).
26. Demon był przyczyną tego, że chłopiec był głuchy i niemy, oraz że miał konwulsje. Kiedy demon został wygnany, chłopiec został uzdrowiony (Mk. 9, 17-27).
27. Biblia mówi, że Jezus z Nazaretu chodził czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich opętanych przez diabła (Dz. Ap. 10.38). Werset ten wskazuje, że choroba jest narzędziem do osaczenia, związania używanym przez szatana.
28. Wiemy, że Syn Boży na to się objawił, aby zniweczyć dzieła diabelskie (1 J. 3.8). Choroba jest jednym z dzieł szatana. Chrystus w swej służbie na ziemi traktował zawsze grzech, choroby i demony w jednakowy sposób. Nienawidził tego wszystkiego; gromił, a objawił się po to, by to wszystko zniszczyć.
29. Jezus nie chce, by dzieła diabelskie miały nadal miejsce w naszych fizycznych ciałach. Objawił się, by je zniweczyć. On nie chce aby rak, zaraza, przekleństwo - dzieła diabelskie - istniały w Jego własnych członkach. Czy nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusowymi? (1 Kor. 6.15)
30. Jezus powiedział: Syn Człowieczy nie przyszedł zatracać dusze ludzkie, ale je zachować (Lk. 9. 56). Choroba niszczy (zatraca); dlatego nie jest ona od Boga. Chrystus przyszedł, aby nas zachować (greckie słowo *sozo* - w znaczeniu: wybawić nas, uratować, ocalić, uzdrowić, dać nam życie, scalić nas).
31. Jezus powiedział: Złodziej (mówiąc o szatanie) przychodzi tylko po to, by kraść, zarywać i wytracać. Ja przyszedłem aby miały (owce) życie i obfitowały (J. 10.10).
32. Szatan jest zabójcą; jego choroby są niszczycielami życia; jego choroby są złodziejami szczęścia, zdrowia, pieniędzy, czasu i wysiłku. Chrystus przyszedł dać nam obfite życie w naszym duchu i w naszym ciele.
33. Przyobiecane jest nam życie Jezusa w śmiertelnym ciele naszym (2 Kor. 4, 10-11).
34. Biblia uczy, że dziełem Ducha jest ożywiać nasze śmiertelne ciała w tym życiu (Rzym. 8.11).
35. Dziełem szatana jest wytracać; dziełem zaś

- Chrystusa jest dawać życie.
36. Szatan jest zły. Bóg jest dobry. Złe rzeczy pochodzą od szatana. Dobre rzeczy pochodzą od Boga.
 37. Dlatego też choroba jest od szatana. Dlatego też zdrowie jest od Boga.
 38. Cała władza i moc nad wszystkimi duchami nieczystymi i chorobami dana została każdemu uczniowi Chrystusa (Mt. 10,1; Mk. 16. 17-18 i Lk. 10,19). Ponieważ Jezus powiedział: Jeżeli wytrwacie w Słowie moim prawdziwie uczniami moimi będziecie (J. 8,31) - słowa te odnoszą się do ciebie dzisiaj, to znaczy, jeżeli będziesz trwał w Jego Słowie (działał w oparciu o Jego Słowo).
 39. Prawo do tego by się modlić i otrzymywać odpowiedź dane jest każdemu wierzącemu; o cokolwiek prosić będziecie w Imieniu moim, to uczynię (J. 14,13-14). Logiczne jest, że obejmuje to prośby o uzdrowienie, jeśli jesteśmy chorzy.
 40. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje (Mt. 7,8). Obietnica ta jest dla ciebie. Obejmuje ona każdego, kto jest chory.
 41. Służba uzdrowienia powierzona była siedemdziesięciu, którzy byli reprezentantami przyszłych robotników Kościoła (Lk. 10, 1,9,19).
 42. Została ona powierzona wszystkim tym, którzy uwierzyli ewangelii; to znaczy tym, którzy ewangelię wypełniają, albo tym, którzy są wykonawcami Słowa (Mk. 16,17; Lk. 6,47-48. Rzym. 2,13 i J. 1,22-25).
 43. Jest ona zlecona starszym zboru (Jak. 5,14).
 44. Jest ona dana całemu Kościołowi jako jedna ze służb i jeden z darów, aż po przyjście Jezusa (I Kor. 12, 9-10).
 45. Jezus nigdy nie dał nikomu zlecenia głoszenia ewangelii, które by nie obejmowało uzdrowienia dla chorych. Powiedział: A jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie... uzdrawiajcie w nim chorych (Lk. 10, 8-9). To polecenie odnosi się do służby dzisiaj.
 46. Jezus powiedział, że będzie nadal czynił te same dzieła poprzez swych wierzących, kiedy będzie u Ojca. Mówi On: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię i większe nad te czynić będzie, bo Ja idę do Ojca (J. 14, 12). Obejmuje to bez wątpienia uzdrawianie chorych.
 47. W nawiązaniu do Wieczery Pańskiej bierze się kielich na pamiątkę Jego krwi, która została wylana na odpuszczenie grzechów (I Kor. 11,25). Chleb jest zjadany na pamiątkę Jego ciała, na którym spoczyły nasze choroby i rany, przez które jesteśmy uzdrowieni (I Kor. 11,23-24 i Iz. 53,5).
 48. Jezus powiedział, że niektórzy nauczyciele unieważniają Słowo Boże przez swoją naukę, którą przekazują dalej. Trzymają się ludzkiej nauki (Mk. 7,13).
 49. Ludzką nauką jest pogląd, że Bóg chce, aby niektóre z Jego dzieci cierpiały na choroby i że dlatego wielu o których zanoszone są modlitwy nie doznaje uzdrowienia, bo Jego wola jest nie uzdrowić ich. Kiedy Jezus uzdrowił chłopca opętanego przez demona w Marka 9, którego Jego uczniowie nie mogli uzdrowić, udowodnił On, iż wola Bożą jest uzdrowić nawet tych, którym nie udało się przyjąć uzdrowienia. Co więcej, przypisał On niepowodzenie uczniów w uzdrowieniu chłopca nie takiej woli Bożej, ale ich niedowiarstwu (Mt. 17, 19-20).
 50. Niepowodzenia polegające na tym, że wielu dzisiaj nie zostaje uzdrowionych, kiedy ktoś się o nich modli, nie są nigdy spowodowane tym, że wola Bożą nie jest ich uzdrowienie.
 51. Jeżeli choroba jest wolą Bożą, to każdy lekarz byłby przestępcą zakonu, każda wykwalifikowana pielęgniarka buntownikiem przeciwko Wszechmocnemu, a każdy szpital domem rebelii, a nie miejscem pomocy.
 52. Skoro Chrystus przyszedł, aby wypełnić wolę Ojca (J. 6,38 i Hebr. 10,7-9), fakt że uzdrawiał wszystkich dowodzi, iż wola Boga jest aby wszyscy byli uzdrowieni.
 53. Jeżeli wola Boga nie jest, by wszyscy byli uzdrowieni, to w jaki sposób wszyscy spośród tak wielu uzyskali od Chrystusa, to czego otrzymanie nie było wolą Boga dla niektórych z nich? Biblia mówi: Uzdrowił ich wszystkich.
 54. Jeżeli wola Boga nie jest, aby wszyscy byli uzdrowieni, to dlaczego Pismo stwierdza: Jego ranami jesteśmy uleczeni (Iz. 53,5) i Jego sińce nas uleczyły? (I P. 2,24) Jak można mówić, że jesteśmy uleczeni, jeżeli Bóg chce aby niektórzy z nas byli chorzy?
 55. Chrystus nigdy nie odmówił tym, którzy szukali Jego uzdrowienia. Wielokrotnie Ewangelie mówią nam, że uzdrowił ich wszystkich (Mt. 8,16; 9,35; 12,15; Mk. 6,55-56; Lk. 4,40; Dz.Ap. 10,38). Chrystus - lekarz nigdy się nie zmienił (Hebr. 13,8).
 56. Tylko jedna osoba w całej Biblii poprosiła o uzdrowienie mówiąc: jeśli chcesz. Był to biedny trędowaty, któremu Jezus natychmiast odpowiedział: Chcę, bądź oczyszczony (Mk. 1,40-41).
 57. Inną ludzką nauką jest, że bardziej możemy uwielbić Boga przez cierpliwe znoszenie naszej choroby, niż poprzez bycie uzdrowionym. Jeśli z choroby płynie więcej chwały dla Boga niż z uzdrowienia, to każdy wysiłek w kierunku uzdrowienia poprzez naturalne czy ponadnaturalne Boże środki, byłby próbą ograbienia Boga z chwały, którą powinniśmy chcieć, aby odbierał.

58. Jeśli z choroby płynie chwała dla Boga, to powinniśmy raczej chcieć być chorzy niż zdrowi.
59. Jeśli z choroby płynie chwała dla Boga, to Jezus ograbiał swego Ojca z chwały jak tylko mógł przez uzdrawianie wszystkich (Lk. 4,40), a Duch Święty kontynuował to samo poprzez życie i służbę apostołów (Dz.Ap. 5. 12-16).
60. Paweł mówi: Drogoście bowiem kupieni. Wysławiajcie tedy Boga w ciele waszym (1 Kor. 6,20).
61. Nasze ciało i nasz duch są drogo kupione. Mamy wysławiać Boga w obydwu.
62. Nie wysławiamy Boga w naszym duchu poprzez pozostawanie w grzechu; tak samo nie wysławiamy Boga w naszym ciele poprzez pozostawanie w chorobie.
63. Chorobę i śmierć Łazarza używa się, by udowodnić, że z choroby płynie chwała dla Boga. Jednak Bóg nie został uwielbiony w tym wydarzeniu, dopóki Łazarz nie został wskrzeszony, czego rezultatem było to, że wielu... z Żydów... uwierzyło w niego (J. 11. 4,45)
64. Jeszcze inną ludzką naturą jest, że chociaż Bóg uzdrawia niektórych. Jego wolą nie jest uzdrowić wszystkich. Jednak Jezus, który przyszedł pełnić wolę Ojca uzdrawiał wszystkich (J. 6,38; Mt. 8,16; 12,15; Lk. 4,40; 6,19).
65. Jeśli uzdrowienie nie jest dla wszystkich, dlaczego Jezus poniósł nasze choroby i nasze niemoce? (Iz. 53,4 i Mt.8,17) Jeżeli Bóg chciał, aby niektóre z Jego dzieci cierpiały chorobę, to Jezus uwolnił nas od noszenia czegoś co Bóg chciał abyśmy nosili. Jednak skoro Jezus przyszedł pełnić wolę Ojca i skoro choroby nasze poniósł, wolą Ojca musi być, aby wszyscy byli zdrowi.
66. Jeżeli wolą Bożą nie jest, aby wszyscy byli uzdrowieni, to Boże obietnice uzdrowienia nie są dla wszystkich; to by znaczyło, że: Wiara tedy jest (nie tylko) ze słuchania... przez Słowo Chrystosowe, ale ze specjalnego objawienia, że Bóg cię faworyzuje i chce uzdrowić.
67. Jeżeli Boże obietnice uzdrowienia nie są dla wszystkich, to nie moglibyśmy wiedzieć, co jest wolą Bożą czytając tylko Jego Słowo. To oznacza, że musielibyśmy się modlić, aż przemówi On do nas bezpośrednio odnośnie każdego przypadku z osobna. Nie moglibyśmy traktować Słowa Bożego jako kierowanego do nas osobiście, ale musielibyśmy zamknąć nasze Biblie i modlić się o bezpośrednie objawienie od Boga, by dowiedzieć się, czy Jego wolą jest uzdrowić w danym przypadku. Byłoby to absurdem. Boże Słowo jest dla wszystkich.
68. Słowo Boże jest Jego wolą. Boże obietnice objawiają Jego wolę. Kiedy czytamy o tym, co obiecał uczynić, wiemy, że jest to Jego wolą by to uczynić.
69. Skoro napisane jest: „Wiara jest ze słuchania... przez Słowo Chrystosowe” (Rzym. 10,17), to najlepszym dla ciebie sposobem na zbudowanie w twym sercu wiary w to, że Bóg chce ciebie uzdrowić jest słuchanie tej części Bożego Słowa, która obiecuje ci uzdrowienie.
70. Wiara w duchowe uzdrowienie pochodzi ze słuchania ewangelii; „On... grzechy nasze poniósł” (1 P. 2,24). Wiara w fizyczne uzdrowienie pochodzi ze słuchania ewangelii; On... choroby nasze poniósł (Mt. 8,17).
71. Mamy głosić ewangelię (że On poniósł nasze grzechy) wszystkiemu stworzeniu (Mk. 16,15). Mamy głosić ewangelię (że On poniósł nasze choroby) wszystkiemu stworzeniu (Mk. 16,15).
72. Chrystus podkreślił swoją obietnicę: O cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, przez powtórzenie jej dwukrotnie (J. 14,13-14). Nie wyłączył On uzdrowienia z tej obietnicy. Cokolwiek obejmuje uzdrowienie. Ta obietnica jest dla wszystkich.
73. Jeżeli uzdrowienie nie jest dla wszystkich, Chrystus powinien był odpowiednio zmodyfikować swą obietnicę i powiedzieć: Wszystko (z wyjątkiem uzdrowienia) o cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie a spełni się wam (Mk. 11,24). Tak jednak nie powiedział. Dlatego wyraz wszystko obejmuje uzdrowienie. Ta obietnica jest wypowiedziana do ciebie.
74. Jeżeli wolą Bożą nie jest uzdrowić wszystkich, to nie można by polegać na obietnicy Chrystusa: Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam (J. 15,7)
75. Biblia mówi: Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie (Jak. 5,14-15). Ta obietnica jest dla wszystkich, włączając ciebie, jeśli jesteś chory.
76. Jeśli Bóg zaniechał dziś uzdrawiania w odpowiedzi na modlitwę na rzecz uzdrawiania tylko poprzez wiedzę medyczną, jak spekuluje nowoczesna teologia, to znaczyłoby, że wymaga On od nas używania mniej skutecznej metody. Wtedy uzdrawiał wszystkich, dziś jednak wiele chorób jest nieuleczalnych dla medycyny.
77. Paweł mówi nam, że Bóg chce aby człowiek był nadający się do wszelkiego dzieła dobrego (2 Tym. 2,21), aby był do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany (2 Tym. 3,17), aby mógłłożyć na wszelką dobrą sprawę (2 Kor. 9,8). Osoba chora nie jest w stanie sprostać tym wersełom. Nie możliwe byłoby wypełnić te warunki, jeśli uzdrowienie nie jest dla każdego. Albo uzdrowienie jest

- dla wszystkich, albo te wersety nie odnoszą się do wszystkich.
78. Uzdrawienie ciał w Nowym Testamencie nazywane było miłosierdziem i to właśnie miłosierdzie, łaskawość i litość Boga poruszały Go zawsze, by uzdrawiać wszystkich chorych. Jego obietnica mówi, że jest On łaskawy dla wszystkich, którzy Go wzywają (Ps. 86,5). Również dla ciebie dzisiaj.
 79. Prawidłowym tłumaczeniem Izajasza 53,4 jest: „Z pewnością (lub bez wątpienia) on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie.” Dowodem na to, że Chrystus wziął na siebie nasze choroby w identyczny sposób w jaki wziął na siebie nasze grzechy jest użycie tego samego hebrajskiego czasownika na „nosić” i „wziąć na siebie” (zobacz wersety 11 i 12).
 80. Chrystus stał się za nas grzechem (2 Kor. 5,21), gdy grzechy nasze poniósł (1 P. 2,24). Stał się On za nas przekleństwem (Gal. 3,13), gdy choroby nasze... poniósł (Mt. 8,17).
 81. Jeżeli Chrystus grzechy nasze... poniósł, to woła Bożą jest, aby jak wielu dostąpiło przebaczenia? Odpowiedź: Każdy, kto weń wierzy. Jeżeli Chrystus nasze choroby poniósł, to woła Boga jest, aby jak wielu dostąpiło uzdrowienia? Odpowiedź: Uzdrawiał wszystkich.
 82. Inną ludzką nauką jest, że jeśli jesteśmy sprawiedliwi, powinniśmy spodziewać się choroby jako części naszego życia. Cytuje się tu werset: „Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego” (Ps. 34,19). Nie znaczy to jednak chorób, jak niektórzy chcieliby abyśmy wierzyli. Znaczy to: doświadczeń, trudności, prześladowań, prób, pokus itp., ale nigdy nie chorób albo fizycznych niedomagań.
 83. Zaprzeczaniem sobie byłoby wówczas mówienie, że Chrystus poniósł nasze choroby i że Jego ranami jesteśmy uleczeni, dodając: Wiele chorób spotyka sprawiedliwego i Pan wymaga byśmy je nosili.
 84. By potwierdzić tę ludzką naukę, teolodzy przytaczają: A Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do wiecznej swej chwały w Chrystusie, po krótkotrwałych cierpieniach waszych, sam was do niej przysposobi, utwierdzi, umocni, na trwałym postawi gruncie (1 P. 5,10). To cierpienie nie odnosi się do cierpienia w sensie choroby, ale do wielu rzeczy, jakie Boży ludzie często muszą cierpieć z powodu swego świadectwa (Dz. Ap. 5,41; 7,57-60; 8,12).
 85. Inną ludzką nauką jest to, że nie mamy spodziewać się uzdrowienia z niektórych przypadłości. Ludzie cytują werset: Cierpi kto między wami? Niech się modli. (Jak. 5,13) Znowu, nie odnosi się to do choroby, ale do rzeczy wymienionych w punktach 82 i 84.
 86. Kolejnym ludzkim pomysłem jest idea, że Bóg karze swe dzieci chorobą. Cytuje się wówczas fragment z Hebr. 12,6-8, którego część mówi: Kogo Pan miłuje, tego karze. Bóg rzeczywiście karze tych, których kocha, ale nie jest powiedziane, że sprawia On, że chorują. Wyraz „karac” znaczy tu: szkolić, ćwiczyć, poddawać dyscyplinie, nauczać, wychowywać jak nauczyciel szkoli ucznia, albo jak rodzic ćwiczy i wychowuje dziecko.
 87. Kiedy nauczyciel szkoli ucznia, różnorodne metody poddania dyscyplinie mogą być użyte, ale nigdy choroba. Kiedy rodzice wychowują dzieci, karają je w różny sposób, ale nigdy poprzez wywołanie fizycznej choroby. Nasz Niebiański Ojciec nie musi obkładać nas chorobą, aby nas ukarać. Nasze choroby zostały złożone na Chrystusie. Bóg nie wymaga abyśmy nieśli jako karę to, co Jezus poniósł w naszym zastępstwie. Ofiara Chrystusa uwolniła nas na zawsze od przekleństwa grzechu i choroby.
 88. Najbardziej rozpowszechnioną ludzką nauką jest, że czasy cudów przeminęły. Aby to było prawdą, musiałaby panować całkowita nieobecność cudów. Nawet jeden cud dowodziłby, że czasy cudów nie minęły.
 89. Jeśli czasy cudów przeminęły, nikt nie może narodzić się na nowo, bo nowe narodzenie jest największym cudem jaki można przeżyć.
 90. Jeśli czasy cudów przeminęły, jak twierdzą niektórzy, znaczyłoby to, że cały materiał dowodowy pochodzący z setek laboratoriów na całym świecie, dotyczący niezliczonych przypadków cudownego uzdrowienia, jest fałszywy i że Boże obietnice czynienia tych rzeczy nie są aktualne.
 91. Każdy, kto twierdzi, że czasy cudów przeminęły, neguje potrzebę, przywileje i dobrodziejstwa modlitwy. To, że Bóg wysłuchuje modlitwy, obojętne czy jest to prośba o znaczek na list, czy o uzdrowienie chorego, jest cudem. Jeśli modlitwa przynosi odpowiedź, odpowiedź ta jest cudem. Jeśli cudów nie ma, to nie ma potrzeby wiary. Jeśli cudów nie ma, to modlitwa jest błazenadą i tylko nieświadomość skłania kogokolwiek czy to do modlitwy, czy do spodziewania się odpowiedzi. Bóg nie może odpowiedzieć na modlitwę bez cudu. Jeśli się w ogóle modlimy, powinniśmy spodziewać się, że otrzymamy odpowiedź. Jeśli otrzymujemy to o co się modliliśmy, to Bóg to uczynił a jeśli Bóg odpowiedział na modlitwę, to uczynił On coś ponadnaturalnego. Jest to cud. Negować cuda w dzisiejszych czasach jest tym samym, co kpić z modlitwy.
 92. Czasy cudów nie minęły ponieważ Jezus, sprawca cudów nigdy się nie zmienił. Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki. (Hebr. 13,8)
 93. Kiedy Jezus posłał swych uczniów, by głosili

ewangelię powiedział im: A takie (ponadnaturalne) znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzyli. Było to dla wszystkiego stworzenia, dla wszystkich narodów, aż do skończenia świata. (Mk. 16,15-18) Skończenie świata jeszcze nie nastąpiło, tak więc czasy cudów nie minęły. Polecenie Chrystusa nigdy nie zostało wycofane lub anulowane.

94. Obietnica Chrystusa, że duch będzie zbawiony jest częścią wielkiego nakazu misyjnego i jest dla wszystkich. Jego obietnica, że ciało wyzdrowieje jest częścią Jego polecenia i jest dla wszystkich. Twierdzenie, że jedna z części polecenia Chrystusa nie jest dla dzisiejszych czasów aktualna jest twierdzeniem, że i ta druga część nie jest dla dzisiejszych czasów. Tak długo jak polecenie Jezusa Chrystusa zachowuje swą aktualność, niezawiedni mogą być uzdrawiani duchowo a ludzie chorzy mogą być uzdrawiani fizycznie przez wiarę ewangelii. Tysiące i tysiące szczerych ludzi na całym świecie przyjmują dobrodziejstwo zarówno fizycznego jak i duchowego uzdrowienia poprzez swą prostą wiarę w Boże obietnice.

95. Chrystus poniósł twoje grzechy abyś mógł otrzymać przebaczenie. Życie wieczne należy do ciebie. Utrzymuj, że to błogosławieństwo jest twoje i wyznawaj to poprzez wiarę; Bóg sprawi, że będzie ono rzeczywistością w twoim życiu.

96. Chrystus poniósł twoje choroby, abyś mógł uzyskać uzdrowienie. Zdrowie dane od Boga należy do ciebie. Utrzymuj, że to błogosławieństwo jest twoje i wyznawaj przez wiarę; Bóg zamaniestuje je w twoim ciele.

97. Jak wszystkie dary Chrystusa zawarte w odkupieniu, uzdrowienie musi być przyjęte wyłącznie poprzez prostą wiarę bez naturalnych środków i gdy jest przyjmowane musi być dedykowane wyłącznie służbie Chrystusowi i ku Jego chwale.

98. Bóg w takim samym stopniu chce uzdrawiać wierzących jak przebaczać niewierzącym. To znaczy, że wówczas, gdy byłeś jeszcze niezawiedny, Bóg pragnął ci przebaczyć. Oznacza to po prostu,

że jeśli teraz jesteś dzieckiem Bożym - On chce cię uzdrowić. Jeśli był na tyle miłosierny, by przebaczyć wszystkie twoje grzechy, to jest również na tyle miłosierny by cię uzdrowić teraz, kiedy jesteś częścią Jego rodziny. (Rzym. 8,32)

99. Musisz zaakceptować obietnicę Boga jako prawdziwą i uwierzyć, że Bóg ci przebaczył zanim doznasz radości duchowego uzdrowienia. Musisz zaakceptować obietnicę Boga jako prawdziwą i uwierzyć, że jesteś uzdrowiony zanim doznasz radości fizycznego uzdrowienia.

100. (Grzesznicy) którzy Go przyjęli... narodzili się... z Boga. (J. 1,12-13) (Chorzy) którzy się go dotknęli, zostali uzdrowieni. (Mk. 6,56)

Kiedy głosimy, że zawsze wołają Bożą jest uzdrowienie, natychmiast pojawia się pytanie: Jak w takim razie możemy w ogóle umrzeć?

Słowo Boże mówi: Gdy zabierzesz im technię, giną i w proch się obracają. (Ps. 104,29) W starości zejdziesz do grobu, jak snop sprzątnięty bywa we właściwym czasie. (Job 5,26)

Do tego abyśmy doszli do starości i aby Bóg zabrał nam nasze technię nie potrzebna jest pomoc choroby. Wołają Boga odnośnie śmierci dla ciebie jako swego dziecka jest abyś po przeżyciu owocnego życia, wypełniwszy liczbę swoich dni, po prostu przestał oddychać i zasnął w Chrystusie, by obudzić się po drugiej stronie i żyć z Nim na zawsze.

I tak zawsze będziemy z Panem (1 Tes. 4,17). W rzeczywistości to jest błogosławiona nadzieja sprawiedliwego. (1 Tes. 4,13; Tyt. 2,13; 1 P. 1,3) Ponieważ mnie umiłował (mówi Bóg) wyratuję go (sprawiedliwego) wywyższę go, bo zna imię moje. Wzywać mnie będzie a ja go wysłucham, będę z nim w niedoli, wyrwę go i czcią obdarzę, długim życiem nasycę go i ukazę mu zbawienie moje. (Ps. 91, 14-16)

a F

PRZEKŁAD Z JĘZYKA ANGIELSKIEGO
DAMIAN KURCZEWSKI



T.L. Osborn - przez ponad pięćdziesiąt lat, wraz z żoną Daisy (od połowy 1995 roku jest już w niebie), czynnie służył głosząc Słowo, uzdrawiając chorych, uwalniając opętanych w niezliczonej ilości krajów. Prawdopodobnie żadna inna para nie widziała tylu cudownych uzdrowień. Głosili oni ewangelię na spotkaniach w których uczestniczyło około 250 000 słuchaczy. Są także autorami wielu książek. Ich materiały misyjne zostały opublikowane w ponad 130 językach świata. Podstawowy cel służby Osbornów to: jedyna droga - Jezus; jedyna praca - ewangelizacja.